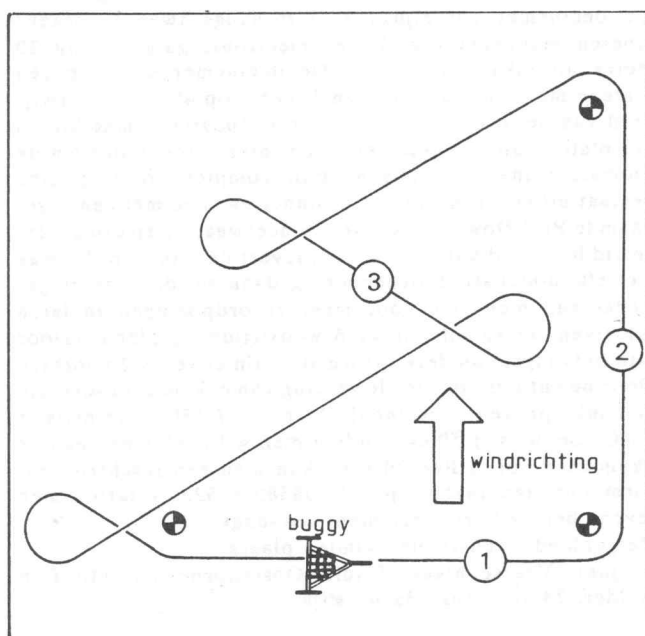

Moderne vliegers en techniek moeten tot veel meer in staat zijn. Vliegerbouwer Peter Lynn uit Nieuw Zeeland heeft dat bewezen. Het driewielige skelterachtige karretje, dat hij heeft ontwikkeld, wordt met de voeten op het voorwiel bestuurd, waardoor de chauffeur/piloot de beide handen vrij heeft voor het besturen van een efficiënte stuntvlieger. Niet alleen is er nu veel minder brute kracht nodig terwijl je veel sneller vooruit beweegt, je kunt ook door de vlieger getrokken schuin tegen de wind in rijden!

Dit is een probleem voor sommige macho-vliegeraars: het vergt namelijk wat meer denkwerk om tegelijkertijd vlieger en karretje te besturen en daarbij de juiste vliegerstand ten opzichte van rij- en windrichting te bepalen. Dat argeloze strandwandelaars dan ook nog ontweken dienen te worden, kan net iets teveel gevraagd zijn.

Maar goed na enige oefening wordt het rijden van wedstrijden een interessante optie. In Nieuw Zeeland is daar het laatste jaar al driftig mee geëxperimenteerd en ik heb er zelf m'n eerste vriendschappelijke wedstrijd meege maakt. Net als bij zeil- of windsurfwedstrijden moet je zo snel mogelijk een aantal malen een afgebakend parcours afleggen. Rekening houdend met terrein en windrichting, kan dat op zich al moeilijk genoeg zijn, maar de extra dimensie van de vlieger die je in de lucht moet zien te houden te midden van ander stuntbuggy rijders, maakt het nog veel spannender.

Het is nog te vroeg om te bepalen of deze zogenaamde "Stuntvlieger-buggy's" sneller zijn dan bestaande zeilwagens. Daarvoor bestaat deze sport nog te kort en zal deze bovendien nog verder ontwikkelen. Absolute snelheid is ook minder interessant, (70 km/h haalde ik bij windkracht 6) het gaat meer om de tactiek en behendigheid ten opzichte van elkaar op het parcours.

HET PARCOURS

Bij voldoende ruimte wordt er om "boeien" gereden, die in een driehoek zijn uitgezet. Zo ontstaat een parcours in drie baanvakken met totaal verschillende windrichtingen.

- 1- HALVE WIND, hier worden de hoogste snelheden gehaald, dat geldt echter voor iedereen dus blijven de verschillen hier klein.
- 2- VOOR DE WIND, dit lijkt eenvoudig, maar is wat techniek betreft het lastigst, omdat je hier vanwege de eigen snelheid met de wind mee het grootste risico loopt om de vlieger te verliezen. Dit is daarom tactisch gezien het belangrijkste rak.
- 3- AAN DE WIND, ook wel kruisrak genoemd, omdat je hier schuin tegen de wind in moet zien te komen, waarbij je gedwongen wordt een zig-zag koers te rijden.

5-M² KLASSE

Wat wedstrijden het boeiendst maakt is als iedereen met gelijk materiaal rijdt. In Nieuw Zeeland zijn dat de zogenaamde PEEL's van 5 m² en door Peter Lynn gefabriceerde stuntbuggy's.

De PEEL vlieger (ook al ontworpen door Peter Lynn) is vergelijkbaar met stokloze stuntvliegers, zoals de Paraflex (zie LENKDRACHEN Wolfgang Schimmelpfennig) en de Sputnik (zie STUNTVLIEGERS, Servaas en Nop). Beide vliegers zijn zodanig uit te vergroten, dat je op 5m² uit komt. Ook is het mogelijk om SPEEDWINGS of andere stuntedelta modellen te koppelen tot stacks van in totaal 5m² zeil oppervlak. Of de stunt-buggy ook in Europa een standaard zal worden valt nog te bezien. Hij is erg compact en wendbaar maar vrij kostbaar en ik ben benieuwd waar zelfbouwers mee voor de dag gaan komen. Het bouwen van een buggy die alle krachten kan